

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314215457
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1314215457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobcu: I. G., L.. XX. XX. XXXX, P. G. V. X, J., v zast. advocatius s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Palackého 12, P.O. Box 69, Bratislava, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, v zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 1.490,19 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 23.09.2020, č.k. 21C/192/2014-240, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 416,17 eur zastavil. II. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.074,02 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. III. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,14 %.

2. Svoj rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 písm. a), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a vecne tým, že Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 21. 1. 2014, domáhal voči žalovanej spoločnosti určenia, že poplatok 108,44 eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ďalej sa domáhal zaplatenia 1.490,19 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že sa ocitol vo finančnej tiesni, a preto sa rozhodol požičať si od žalovanej finančné prostriedky prostredníctvom úveru, o čom bola uzatvorená zmluva č. XXXXXXXXXXXX dňa 26. 2. 2009. Na základe žiadosti žalobcu bola schválená výška úveru 1.095,40 eur, počet splátok 30 s mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 66,95 eur, zmluvná odmena 913,16 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť predstavovala sumu 2.008,50 eur. Žalovaná si okamžite započítala poplatok 108,44 eur, čo z úveru predstavovalo až 9,9 %, popri úroku 68,85 % tak išlo o ďalšie plnenie v neprimeranej výške. Poplatok je neprimeraný k službe, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1a. Odklad splátok neznamena ich odpustenie, a práve preto je cena tejto služby v rozsahu 9,9 % z výšky úveru neprijateľná. Neprijateľná by bola v takejto sadzbe aj z výšky odložených splátok. Žalobca ako spotrebiteľ ešte ani nevyužil službu a už ju zaplatil, poplatok je neprijateľný nielen z dôvodu neprimeranosti ceny tejto služby ale aj z dôvodu, že sa platí bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby. Žalovaná ziskava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytla. K argumentácii o neprijateľnosti takéhoto poplatku poukázal na rozsudok KS v Prešove 18Co 109/2011. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná mu v skutočnosti poskytla úver vo výške 986,96 eur, pričom schválená výška úveru bola 1.095,40 eur. V zmluve bola

uvedená RPMN 65,50 %, úrok vo výške 68,85 % a zmluvná odmena 913,17 eur. Doposiaľ žalobca uhradil celkovú čiastku 2.477,15 eur. Ide o zmluvu, ktorá bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a neprijateľnou odplatu za úver. Tak vysoké úroky sú v rozpore s dobrými mravmi, čo konštatoval NS SR v rozsudku 5Cdo 26/2011. V predmetnej zmluve bol dohodnutý úrok z úveru 68,85 %, pričom úrokové miery stanovené Národnou bankou Slovenska podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou na 1 rok do 5 rokov, v marci 2009 bol vo výške 13,17 %. Z uvedeného je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi bol viac ako päťkrát vyšší. Poukázal na to, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo1/2009 a na rozsudok KS Prešov sp. zn. 3Co 151/2013 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011, č. k. 16ICm 944/2010, podľa ktorého obdobné úroky označuje za úžernícke. V súvislosti s neplatnými, neprijateľnými poplatkami a úžernou cenou úveru vzniklo bezdôvodné obohatenie žalovanej o sumu 1.490,19 eur, ktorú prijal bez právneho dôvodu.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26. 2. 2009, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 26. 2. 2009, splátkovým kalendárom, podaním navrhovateľa zo dňa 4. 7. 2012 o tom, že nemá záujem o revolving, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, Zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFICREDIT Slovakia, s.r.o., Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 2. 3. 2009, splátkovým kalendárom k tejto zmluve, rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 10C/213/2014 - 54 zo dňa 13. 10. 2014, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č. k. 45C/175/2014 - 105 zo dňa 8. 3. 2016, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 10Co/54/2017 - 162 zo dňa 31. 1. 2019, výpisom z karty klienta I. G., prehľadom splátok úveru I. G., a zistil nasledovný skutkový stav.

4. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100019237 zo dňa 26. 2. 2009 súd zistil, že bola uzatvorená medzi veriteľom PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, 824 96 Bratislava a dlžníkom I. G., rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvale pobytom V. X, J., ktorý požiadal veriteľa o poskytnutie úveru 1.095,40 eur, ktorý mal zaplatiť v 30 mesačných splátkach vo výške 66,95 eur (vrátane úrokov). Zmluvná odmena predstavovala celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 913,16 eur, predpokladaná RPMN za úver 68,85 %, ročná úroková sadzba úveru 68,85 %, priemerná RPMN za úver 34,49 %, poskytnutá čiastka revolvingu 542,32 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 662,82 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 58,71 %. ročná úroková sadzba revolvingu 67,55 %.

5. Veriteľ dňa 26. 2. 2009 schválil úver dlžníkovi vo výške 1.095,40 eur, so splatnosťou úveru 30 mesiacov, ktorý mal dlžník zaplatiť v mesačných splátkach v sume 66,95 eur počínajúc od 16. 4. 2009 do dátumu poslednej splátky úveru 16. 9. 2011. Zmluvná odmena predstavovala sumu 913,16 eur. RPMN úveru bola uvedená 64,67 %, ročná úroková sadzba úveru 68,85 %, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy o úvere bola 34,49%, schválená výška revolvingu 601,47 eur, výška mesačnej splátky revolvingu 66,95 eur, odplata za poskytnutie služby 108,44 eur, ročná úroková sadzba úveru 68,86 %. Súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

6. Z výpisu karty klienta I. G. zo dňa 24. 10. 2013 súd zistil, že dňa 26. 2. 2009 bola vyplatená čiastka 986,96 eur, vyplatená suma vrátane revolvingov 1.470,13 eur, splatená suma 2.544,15 eur. Z prehľadu splátok úveru súd zistil, že žalobcovi bol dňa 29. 12. 2010 poskytnutý revolvingový úver vo výške 542,32 eur a vyplatená čiastka 483,17 eur.

7. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 10C/213/2014 - 54 zo dňa 13. 10. 2014, súd zistil, že návrh navrhovateľa - spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., proti odporcovi I. G. o zaplatenie 669,35 eur s príslušenstvom súd zamietol s odôvodnením, že odporca nedlhuje navrhovateľovi s poukazom na neplatnosť úverovej zmluvy žiadnu sumu.

8. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č. k. 45C/175/2014 - 105 zo dňa 8. 3. 2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 10Co/54/2017 - 162 zo dňa 31.

1. 2019, právoplatným dňa 11. 7. 2019, súd uložil odporcovi (žalovanej spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (žalobcovi -I. G.) 1.047,12 eur. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že zavádzajúcim je už samotný názov zmluvy ako Zmluvy o revolvingovom úvere, hoci zmluva obsahuje údaje týkajúce sa dvoch úverov (úveru aj revolvingového úveru), pričom sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru aj zmluvou o úvere, avšak túto skutočnosť nemožno zneužívať k záveru, že došlo k vzniku zmluvy, uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom), keď dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru, nakoľko pre vznik a platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle (§ 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi s tým, že nesmú byť žiadne pochybnosti o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú).

9. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní poukázala na analogický skutkový stav v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 45C/175/2014, ktoré konanie právoplatne skončilo 11. 7. 2019. Predovšetkým zdôraznila bod 16. rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 10Co 54/2017-162 zo dňa 31. 1. 2019, z ktorého vyplynulo, že žalovaná sa prijatím sumy prevyšujúcej poskytnuté plnenia na úkor žalobcu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodne obohatila, nakoľko prijala plnenie bez právneho dôvodu, keďže právo na úroky a poplatky z poskytnutého úveru nemala. V dôsledku čoho je podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinná žalobcovi bezdôvodné obohatenie vydať. Zároveň poukázala aj na bod 18. tohto rozhodnutia, v zmysle ktorého z formuláru návrhu zmluvy jednoznačne vyplýva, že táto žiadosť mala byť správne posúdená ako návrh na uzavretie zmluvy, pričom žalovaná ako veriteľ neakceptovala podmienky žalobcu uvedené v žiadosti o uzavretie zmluvy za tých istých podmienok, ktoré žalobca sám podpísal. Nakoľko údaje o požadovanom revolvingovom úvere nie sú úplne zhodné s údajmi o schválenom revolvingovom úvere a v dokumente oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka novým návrhom. Zároveň poukázala aj na bod 20. citovaného rozsudku, v ktorom odvolací súd uvádza, že zavádzajúcim je už samotný názov zmluvy ako zmluvy o revolvingovom úvere, hoci zmluva obsahuje údaje týkajúce sa dvoch úverov, pričom sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru aj zmluvou o úvere, avšak túto skutočnosť nemožno zneužívať k záveru, že došlo k uzavretiu zmluvy, uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom. Pre vznik a platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle podľa § 34 a 37 Občianskeho zákonníka a podpis oboch zmluvných strán, teda dlžníkom a veriteľom s tým, že nesmú byť žiadne pochybnosti o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis. Uviedla, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, v zmysle takejto neplatnej zmluvy o úvere žalovaná poskytla žalobcovi plnenie vo výške 1.470,13 eur, ktorá suma predstavuje výšku celkového vyplateného revolvingu v sume 483,17 eur a výšku vyplateného úveru v sume 986,96 eur. Žalobca do dnešného dňa uhradil žalovanému celkovo 2.744,95 eur. Rozdiel poskytnutého plnenia a sumy uhradenej žalovaným predstavuje 1.274,82 eur. Keďže žalobca si uplatňoval zaplatenie sumy 1.490,19 eur, v prevyšujúcej časti vzala žalobu späť a zároveň vzala žalobu späť aj v časti o neprijateľnej zmluvnej podmienke, nakoľko k uzavretiu platnej zmluvy nedošlo. Na ďalšom pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu opravila svoj prednes v tom zmysle, že žalobca uhradil žalovanej celkovo 2.544,15 eur a nie 2.744,95 eur, ako uviedla na ostatnom pojednávaní. Preto žalobca vzal žalobu aj v časti zaplatenia sumy 200,85 eur späť.

10. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že z podrobného výpisu klienta z predmetnej revolvingovej zmluvy je uvedená poznámka, že zo zmluvy z tožného dňa 26. 2. 2009 s koncovým číslom 238 bola prepárovaná časť platby uhradená žalobcom zo dňa 6. 11. 2009 vo výške 66,95 eur na zmluvu s koncovým číslom 237. S čiastočným späťvzatím žaloby vo výške 200,80 eur ako i s čiastočným späťvzatím žaloby na predchádzajúcom pojednávaní vo výške 215,32 eur súhlasil.

11. Keďže žalobca na prvom pojednávaní vzal žalobu v časti bezdôvodného obohatenia čiastočne späť z dôvodu, že žalobca uhradil sumu 2744,95 eur, výška bezdôvodného obohatenia je v sume 1274,82 eur. Žalobca si však žalobou uplatnil sumu 1490,19 eur. Preto žalobca žalobu v časti 215,37 eur vzal späť (1490,19 eur - 1274,82 eur = 215,37 eur). Na ďalšom pojednávaní vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 200,80 eur späť z dôvodu, že žalobca v skutočnosti zaplatil žalovanej celkovú sumu úveru

2544,15 eur a nie 2744,95 eur. Celkovo čiastočné späťvzatie predstavuje sumu 416,17 eur (215,37 eur + 200,80 eur). Žalovaný so zastavením konania v späťvzatej časti súhlasil.

12. Predmetom sporu po čiastočnom zastavení konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 416,17 eur, je vydanie bezdôvodného obohatenia 1.074,02 eur, keďže súd žalobu v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky odmietol, a to uznesením č. k. 21C/192/2014 - 111 zo dňa 12. 5. 2017, právoplatným dňa 21. 6. 2017.

13. Súd dospel k záveru, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

14. Žalobca si uplatňuje žalovaný nárok v tomto konaní ako bezdôvodné obohatenie, ktoré malo vzniknúť na strane žalovanej z titulu prijatia plnenia na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere. Svojou povahou by išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom podľa § 2 písm. b) citovaného zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Je zrejmé, že v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva musí mať písomnú formu a musí mať zákonné náležitosti tak, ako predpokladá § 9 ods. 2 tohto zákona. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalobca najskôr dňa 26. 2. 2009 požiadal o úver v sume 1095,40 eur na základe písomnej žiadosti, pričom uviedol údaje: úver vo výške 1095,40 eur so splatnosťou úveru v 30 mesačných splátkach, pričom mesačná splátka (vrátane úrokov) je 66,95 eur, celková čiastka, ktorú má žalovanej zaplatiť je 913,16 eur, predpokladaná RPMN 68,85 %, ročná úroková sadzba 68,85 %, priemerná RPMN 34,49 %, poskytnutá suma revolvingu 542,32 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 662,82 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 58,71 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,55 %. V bode 6. („Údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevyplňajte)“ je uvedená poskytnutá čiastka úveru 1095,40 eur, RPMN za úver 64,67 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,40 %, ročná úroková sadzba úveru 68,85 %. Zo zmluvy vyplýva, že bod 6. zmluvy žalobca nevyplnil, túto časť zmluvy doplnila žalovaná. Žalovaná v tomto bode - označenom ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“ uviedla odlišné údaje oproti návrhu v bode 5, napr. nachádza sa tam iný údaj - iná RPMN za úver, iná predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Z údajov v zmluve vyplýva, že žalovaná takto upravený návrh zmluvy podpísala dňa 26. 2. 2009.

15. V súlade s § 44 OZ by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jej návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 OZ za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalobcom). Zo zmluvy je zrejmé, že veriteľ ako osoba, ktorá mala prijať žiadosť žalobcu o poskytnutie úveru, schválil túto žiadosť až po podaní žiadosti, avšak s určitými zmenami. Okrem toho žalovaná vystavila žalobcovi ako dlžníkovi aj oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 26. 2. 2009, ktoré malo tvoriť súčasť zmluvy a v tomto oznámení uvádza i ďalšie údaje, ako napr. dátum splatnosti prvej splátky, konečnú splatnosť úveru, výšku splátky podľa dohody o poskytnutí služby, teda náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, aby boli obsahom zmluvy. Takéto oznámenie veriteľa o schválení úveru však tiež nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého dlžníkom vzhľadom na to, že obsahuje aj nové, doplnené údaje, ktoré už dlžník (t.j. v tomto prípade žalobca) následne neakceptoval.

16. Súd teda konanie veriteľa - žalovanej považoval nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh, keďže žalovaná ako veriteľ neprijala návrh žalobcu ako dlžníka bez výhrad a zmien, keď oznamuje dlžníkovi prijatie žiadosti o schválení úveru so zmenami tak, ako je uvedené v časti 6. „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“, prípadne aj Oznámením o schválení úveru. Prijatie návrhu so zmenami, doplnkami, ktoré vytvárajú základné zákonné náležitosti zmluvy, nemôže byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ), ktorý ale žalobcovi nebol predložený na odsúhlasenie a podpísanie. Pri písomných zmluvách pritom platí, že aj prijatie návrhu musí byť uskutočnené písomne a musí byť žiadateľovi o prijatie návrhu aj doručené. Zmluva o spotrebiteľskom úvere preto nemohla byť uzavretá platne pre rozpor s citovanými zákonnými ustanoveniami (§ 39 OZ) a keďže nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, žalovanej nemôže

patriť žiadne plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 26. 2. 2009, ale len plnenie z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré poskytnutím peňažných prostriedkov nastalo na strane žalobcu.

17. V konaní bolo nesporné, že žalobca prijal od žalovanej plnenie v sume 1470,13 eur a žalovanej uhradil celkom 2544,15 eur, ktoré výšky platieb a úhrad žalovaná nijako účinne nerozporovala, iba k čiastke 66,95 eur uhradenej dňa 6. 11. 2009 uviedla, že táto platba bola prepárovaná, teda bola započítaná na zmluvu s koncovým číslom XXX. Avšak táto suma je vedená aj na karte klienta, číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, ako splatená dňa 6. 11. 2009. Žalovaná takto prijala plnenie nad rámec poskytnutého plnenia v sume 1074,02 eur, ktorého vrátenie si žalobca voči žalovanej uplatnil v tomto konaní. Pokiaľ ide o dohodu o poskytovaní služieb ako súčasť zmluvy o úvere zo dňa 26. 2. 2009, súd uvádza, že ani táto dohoda nemôže byť platná, nakoľko sa mala vzťahovať k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, avšak k uzavretiu úverovej zmluvy platným spôsobom nedošlo. Súd v obdobnej veci poukazuje na totožné závery v rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/10/2018.

18. S poukazom na § 451 ods. 1 OZ vzniká na strane žalobcu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ako bolo uvedené vyššie, žalobca zaplatil žalovanému sumu 2544,15 eur, pričom splatiť mal iba sumu 1470,13 eur.

50. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú žalovanou, túto súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko vo veci ide o spotrebiteľský spor a žalobca ako spotrebiteľ mal adresu bydliska v obvode Okresného súdu Bratislava III (Hlinická 1, Bratislava - v čase začatia konania), preto je možné uplatniť osobitnú miestnu príslušnosť podľa § 19 písm. d) C.s.p.

19. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonané dôkazy, ktoré považoval za potrebné, v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

20. Zo spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1490,19 eur. Súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.074,02 eur, v časti o zaplatenie 416,17 eur súd konanie zastavil.

21. Z toho vyplýva, že žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 1.074,02 eur a neúspech mal v rozsahu 416,17 eur. Naopak žalovaná mala v konaní úspech v rozsahu 416,17 eur a neúspech v rozsahu 1.074,02 eur.

22. V konaní bol žalobca úspešný v percentuálnom vyjadrení 72,07 % a neúspešný v rozsahu 27,93 %. Naopak žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 27,93 % a neúspešná v rozsahu 72,07 %. Súd teda posúdil pomer úspechu a neúspechu v konaní a dospel k záveru, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 44,14 % celkových trov konania.

23. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná, ktorá žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalovaná odôvodnila podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP. Žalovaná považuje úvahy súdu prvej inštancie o RPMN za nesprávne, odporujú Občianskemu zákonníku a právnej úpravy vzniku zmluvy, a tiež ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z.z. Všeobecne platí, že na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Aj podľa právnej teórie (napr. Fekete, I. : Občiansky zákonník. Komentár. EPOS. 2007, str. 119) : Všetky právne úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by nešlo právny úkon (essentialia negotii). Právny úkon okrem toho obsahuje/ môže obsahovať aj pravidelné zložky (naturalia negotii), ktoré sa pravidelne vyskytujú pri každom právnom úkone. V prípade právnych úkonoch sa z času na čas vyskytujú náhodné zložky (accidentalialia negotii). Pravidelné a náhodné zložky právneho úkonu sú nepodstatnými zložkami právneho úkonu. Ich absencia nebráni tomu, aby išlo o platný právny úkon. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493

Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z toho vyplýva, že pre vznik úverovej zmluvy primárne žiadna dohoda o RPMN (aj keby bola reálne možná pozn.) nie je potrebná; napokon z § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že ak zmluva neobsahuje RPMN, potom zmluva nie je neplatná ale bezúročná a bez poplatkov. Tvrdíme preto, že v konaní pred súdom prvej inštancie neboli dokázané žiadne skutočnosti, v zmysle ktorých by súd mohol dospieť k zákonnému záveru o neplatnosti zmluvy. Rozhodnutie súdu je založené na závere o neuzavretí zmluvy pre náležitosť, na ktorej sa strany pre vznik zmluvy nikdy dohodnúť nemusia a súčasne, na ktorej sa ani dohodnúť nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Ak súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj medzi stranami dohodnutý nebol, potom by v prvom rade mal zdôvodniť že tento údaj sa dá dohodnúť. Toto v napádanom rozsudku chýba úplne. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Z napádaného rozsudku nie je zjavné ani to, na základe čoho súd u dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že otázka „dohody“ o RPMN nebola zo strany súdu ani len posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Zákon č. 129/2010 Z.z. vôbec nepredpokladá, že by sa náležitosti vymenované v § 9 ods. 2 mali dohodnúť, vyžaduje aby boli v zmluve uvedené. Ako príklad možno poukázať na to, že logicky sa strany nemôžu dohodnúť na tom, kto bude kontrolným orgánom pre zmluvný vzťah, pretože je to otázka daná právnymi predpismi. Na základe uvedených skutočností tvrdíme, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. Poukazujeme na to, že vyššie tvrdené ohľadne „dohody“ údaje o RPMN potvrdil Krajský súd v Prešove, v uznesení č. k. 3Co/106/2016 zo dňa 03.11.2016.

24. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby odvolanie žalovanej odmietol, resp. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudok prvoinštančného súdu, je vzhľadom na právoplatne ukončené súdne konanie sp.zn. 45C/175/2014 s analogickým skutkovým a právnym stavom, predvídateľné, a preto postup a rozhodnutie okresného súdu vylučuje svojvoľný postup súdu. Okresný súd si v rozhodnutí ustálil záver, že k uzatvoreniu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 26.02.2009 nedošlo, z dôvodu rozdielnosti viacerých údajov obsiahnutých v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a údajov obsiahnutých v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a dodatočne doplnenej časti Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru v bode 6., s ktorými žalobca nemal možnosť sa pri podpise zmluvy vopred oboznámiť, teda nie výlučne z dôvodu rozdielnej RPMN. Podmienky úveru, obsiahnuté v Žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru, obsahujú odlišné dojednania o revolvingovom úvere, ako tie, ktoré sú súčasťou Oznámenia veriteľa o schválení úveru a tie, ktoré boli dodatočne oznámené žalobcovi. Žalobca poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/309/2012-334. Pokiaľ sa žalovaný odvoláva na Uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/106/2016 zo dňa 03.11.2016, žalobca uvádza, že odôvodnenie predmetného rozhodnutia citáciu, ktorú uvádza žalovaný na strane č. 3 svojho odvolania, neobsahuje! Navyše, predmetom daného súdneho konania sp.zn. 3Co/106/2016 bolo zrušenie rozhodcovského rozsudku a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. V zmysle Uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/106/2016 zo dňa 03.11.2016: „Súd prvej inštancie žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietol v dôsledku zistenia, že zmluva o úvere platne uzavretá nebola. K takémuto záveru dospel súd v dôsledku zistenia, že nedošlo k stretu vôle účastníkov zmluvy ohľadne výšky RPMN. Odvolací súd

uvedenú argumentáciu a záver súdu prvej inštancie považuje za nesprávny. Je pravdou, že v bode 5 zmluvy je hodnota RPMN uvedená v % 70,02 a v čl. 6 zmluvy je hodnota RPMN 66,04 %, ale táto skutočnosť neplatnosť zmluvy nespôsobuje. Absencia RPMN v spotrebiteľskej úverovej zmluve alebo nesprávna výška RPMN v spotrebiteľskej zmluve nemá za následok neplatnosť úverovej zmluvy, ale len jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.“ Krajský súd v Prešove oprel svoje rozhodnutie o kogentnú právnu úpravu výhradne ohľadom výšky RPMN, ktorú v tomto konaní žiadna zo strán nenamietala, vzhľadom na neexistenciu zmluvy. Naopak, žalobca poukazuje aj na viaceré odlišné zmluvné dojednania, pričom predmetom tohto súdneho konania nie je určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo neplatnosti zmluvy ako takej, ale vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu neexistencie právneho titulu.

25. Ďalšie vyjadrenia súdu zaslané neboli

26. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

27. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

28. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

29. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že ak úroková miera dohodnutá medzi stranami v spotrebiteľskom úvere podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, je takéto dojednanie pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, v dôsledku čoho zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ročnú úrokovú sadzbu, a preto sa úver poskytnutý z takejto zmluvy podľa ust. § 4 ods. 3 zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

30. Z obsahu spisu vyplýva a medzi stranami nebolo ani sporným, že žalovaná ako veriteľ poskytol žalobcovi dňa 26. 02. 2009 sumu 1.095,40 eur a žalobca celkovo splatil žalovanej sumu 2.544,15 eur, preto sa žalovaná prijatím sumy prevyšujúcej sumu 1.095,40 eur prevyšujúcej poskytnuté plnenie na úkor žalobcu v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodne obohatila, nakoľko prijala plnenie bez právneho dôvodu, keďže právo na úroky a poplatky z poskytnutého úveru nemal, v dôsledku čoho je v zmysle ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinná žalobcovi bezdôvodné obohatenie vydať.

31. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za potrebné dodať, že ak žalobca so žalovaným mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, takáto zmluva v písomnej forme v spore ani predložená nebola, nakoľko z predloženej písomnosti označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX“ podpísanej žalobcom a žalovanou (dňa 26. 02. 2009 v Bratislave, jednoznačne vyplýva, že žalobca okrem žiadosti s konkrétnym obsahom (vyplnený bod 5. formulára Žiadosť/Zmluva) nemohol akceptovať a podpísať aj bod 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere, pretože v čase, keď žalobca Žiadosť/Zmluvu podpisoval, táto časť formulára nebola vôbec vyplnená a žalovaný ju vyplnil až následne, bez účasti žalobcu na svojom pracovisku v Bratislave s tým, že žalobcovi sa Žiadosť/Zmluva vrátila doplnená v bode 6. a podpísaná veriteľom Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, t. j. formuláru návrhu zmluvy, jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body, okrem bodu 6. predmetnej žiadosti, kde je výslovne uvedené „nevypĺňajte“, a preto mala byť správne táto Žiadosť posúdená ako návrh na uzatvorenie zmluvy, pričom žalovaný (veriteľ) neakceptoval podmienky žalobcu uvedené v Žiadosti o uzavretie zmluvy za tých istých podmienok, ktoré žalobca sám podpísal, nakoľko „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ (bod 5. Žiadosti/Zmluvy) nie sú úplne zhodné s „Údajmi o schválenom revolvingovom úvere“ (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) a taktiež v dokumente „Oznámenie veriteľa

o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX“ podpísaného dňa 26. 02. 2009 veriteľom v Bratislave, preto prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

32 Z obsahu bodu 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., vyplýva, že sa počíta so situáciou, že údaje Žiadosti/Zmluvy bodu 5. a 6. môžu byť odlišné, keď priamo obsahom Žiadosti/Zmluvy v bode 7. je zahrnuté „vyhlásenie dlžníka o tom, že berie na vedomie, že ním požadovaná čiastka úveru je maximálna a že veriteľ je oprávnený pri posúdení schopnosti dlžníka aj spoludlžníkov splácať požadovanú výšku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa“, nakoľko však chýba prejav vôle dlžníka (žalobcu) o akceptácii údajov o schválenom úvere žalovaným (veriteľom), nemožno považovať zmluvu za uzavretú. Súhlas žalovaného s revolvingovým úverom vyjadrený podpisom dňa 26.02.2009 na Žiadosti/Zmluve je len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru (ide o návrh na uzavretie zmluvy), pričom ani Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.02.2009 nemožno považovať za uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, pretože predstavuje iba jednostranné oznámenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi, ktorý nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu účastníkov - Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere.

33. Odvolací súd považuje zároveň za potrebné uviesť, že zavádzajúcim je už samotný názov zmluvy ako Zmluvy o revolvingovom úvere, hoci zmluva obsahuje údaje týkajúce sa dvoch úverov (úveru aj revolvingového úveru), pričom sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru aj zmluvou o úvere, avšak túto skutočnosť nemožno zneužívať k záveru, že došlo k vzniku zmluvy, uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom), keď dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru, nakoľko pre vznik a platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle (§ 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi s tým, že nesmú byť žiadne pochybnosti o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú).

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej priznáva v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).